Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
MACIEJ SZPUNAR IŠVADA,
pateikta 2026 m. vasario 12 d.[1]

Byla C-14/25

Thüringer Aufbaubank
prieš
LN

(*Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Reglamentas (EB) Nr. 805/2004 – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Negincytinų reikalavimų Europos vykdomasis raštas – Atsisakymas vykdyti – Peržiūrėjimo dėl esmės netaikymas – Autentiški dokumentai – Vykdytinas notarinis aktas, parengtas prieš įsigaliojant reglamentui“

I. Įvadas

1. Prieš 2012 m. priimant Reglamentą (ES) Nr. 1215/2012[2] (toliau – Reglamentas „Briuselis Ia“), kuriuo buvo panaikinta tarpinė egzekvatūros procedūra bendrojoje civilinių ir komercinių bylų srityje, šioje srityje kelis kartus buvo pasiektas laisvas teismo sprendimų, teisminių susitarimų ir autentiškų dokumentų judėjimas tarp valstybių narių.

2. Sumažinus egzekvatūros formalumus bendroje sistemoje[3], visiškas atleidimas nuo šių formalumų pasireiškė laisvo judėjimo mechanizmų įdiegimu konkrečiose srityse, visų pirma nustatytose Reglamentu (EB) Nr. 805/2004[4].

[1] Originalo kalba: prancūzų.

[2] 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1).

[3] Atlikta 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42; toliau – reglamentas „Briuselis I“).

[4] 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, sukuriantis negincytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą (OL L 143, 2004, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 7 t., p. 38).

3. Pagal šį reglamentą, kai nacionalinis dokumentas dėl neginčytino reikalavimo kilmės valstybėje narėje pripažintas Europos vykdomuoju raštu (toliau – EVR), vykdymo tikslais jis prilyginamas vidaus vykdomiesiems dokumentams kitose valstybėse narėse ir negali būti peržiūrimas vykdymo valstybėje narėje. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamentas Nr. 805/2004 yra išimtinio pobūdžio, nes jame nėra viešosios tvarkos išlygos [5].

4. Kaip vis dėlto reikėtų elgtis tuo atveju, kai Reglamentas Nr. 805/2004 kilmės valstybėje narėje taikytas klaidingai? Šioje byloje Teisingumo Teismas turi tiksliau apibrėžti vykdymo valstybės narės kontrolės įgaliojimus tokioje situacijoje pagal šį reglamentą, atsakydamas į klausimą, ar vykdymo valstybė narė gali atsisakyti vykdyti, jei EVR buvo pripažintas *nepaisant minėto reglamento taikymo laiko atžvilgiu srities*.

5. Pirmiausia pažymiu, kad šioje byloje, be Reglamento Nr. 805/2004 taikymo laiko atžvilgiu srities pažeidimo kilmės valstybėje narėje pasekmių, gali būti bandoma nagrinėti ir kitus scenarijus, susijusius su viršesnių teisės normų, visų pirma pagrindinių teisių, pažeidimu. Iš tiesų, kadangi šiame reglamente nenumatyta viešosios tvarkos išlyga, tokioje situacijoje neabejotinai reikėtų atlikti išsamią analizę, atsižvelgiant į kilmės valstybės narės ir valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetencijos, susijusios su pažeidžiant šios rūšies aukštesnes teisės normas išduoto EVR vykdymu, pasidalijimą. Vis dėlto šioje byloje pateiktas prejudicinis klausimas yra aiškiai apibrėžtas. Vadinasi, Teisingumo Teismas turi atsakyti tik į klausimą, ar pagal Reglamentą Nr. 805/2004 leidžiama tikrinti, ar vykdymo valstybė narė paiso jo taikymo laiko atžvilgiu srities. Taigi, savo analizėje apsiribosiu šiuo aspektu, bet tai neturės įtakos atsakymui, kuris turi būti pateiktas tokio pažeidimo atveju.

II. Teisinis pagrindas

A. Sąjungos teisė

6. Reglamento Nr. 805/2004 7–10 ir 18 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(7) Šis reglamentas turėtų būti taikomas teismo sprendimams, susitarimams bei autentiškiems dokumentams dėl neginčytinų reikalavimų ir sprendimams, paskelbtiems po [EVR] pripažintų teismo sprendimų, susitarimų ir autentiškų dokumentų užginčijimo.

(8) Tamperėje [Suomija] padarytose išvadose Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad galimybė vykdyti sprendimą kitoje valstybėje narėje nei toje, kurioje priimtas teismo sprendimas, turėtų būti pagreitinta ir supaprastinta, išsiverčiant be pereinamųjų priemonių, iki vykdymo valstybėje narėje, kurioje turi būti vykdomas sprendimas. Teismo sprendimas, kurį jį priėmęs teismas yra pripažinęs [EVR], vykdant turėtų būti laikomas kaip paskelbtas toje valstybėje narėje, kurioje turi būti vykdomas. Taigi, pavyzdžiui, kitoje valstybėje pripažintas teismo sprendimas Jungtinėje Karalystėje bus registruojamas pagal tas pačias taisykles, kurios taikomos registruojant kitoje Jungtinės Karalystės dalyje priimtą teismo sprendimą, ir neperžiūrimas dėl jo esmės. Teismo sprendimai ir toliau turėtų būti vykdomi, remiantis nacionalinės teisės aktais.

[5] Vienintelis atsisakymo vykdyti patvirtintą sprendimą pagrindas, numatytas Reglamento Nr. 805/2004 21 straipsnio 1 dalyje, yra nesuderinamumas su ankstesniu sprendimu, kuris, beje, netaikomas autentiškiems dokumentams (žr. šio reglamento 25 straipsnio 3 dalį).

(9) Tokia procedūra turėtų turėti daugiau privalumų palyginti su *exequatur* procedūra, nustatyta [Reglamente „Briuselis I“], nes nebūtinas kitos valstybės narės teisėjo patvirtinimas, reikalaujantis papildomo laiko ir išlaidų.

(10) Kai skolininkui nedalyvaujant procese valstybės narės teismas priėmė sprendimą dėl neginčytino reikalavimo, bet kokių kliūčių [bet kokios kontrolės] panaikinimas valstybėje narėje, kurioje turi būti vykdomas sprendimas, yra neatsiejamas ir priklauso nuo pakankamos garantijos, kad laikomasi gynybos teisių.

<...>

(18) Abipusis pasitikėjimas vykdant teisingumą valstybėse narėse pateisina vienos valstybės narės teismo įvertinimą, kad visos sąlygos [EVR] pripažinti yra įvykdytos ir visose kitose valstybėse narėse suteikia galimybę vykdyti teismo sprendimą, neatliekant teisinės minimalių procedūrinių reikalavimų tinkamo taikymo peržiūros valstybėje narėje, kurioje turi būti vykdomas teismo sprendimas.“

7. Šio reglamento 1 straipsnyje „Objektas“ nurodyta:

„Šio reglamento tikslas – sukurti [EVR] neginčytiniems reikalavimams, kad, nustačius minimalius reikalavimus, teismo sprendimai, susitarimai ir autentiški dokumentai galėtų laisvai judėti visose valstybėse narėse, iki pripažinimo ir sprendimo vykdymo neatliekant tarpinių procedūrų valstybėje narėje, kurioje turi būti vykdomas sprendimas.“

8. Minėto reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šis reglamentas taikomas civilinėse ir komercinėse bylose, neatsižvelgiant į teismo pobūdį. Jis neišplečiamas, ypač pajamų [mokesčių], muit[ų], administracinėms byloms arba valstybės atsakomybei už veiksmus ir aplaidumą vykdant valstybės įgaliojimus (*acta iure imperii*).“

9. To paties reglamento 3 straipsnio „Europos vykdomuoju raštu pripažįstami vykdomieji dokumentai“ 1 dalyje numatyta:

„Šis reglamentas taikomas teismo sprendimams, susitarimams ir autentiškiems dokumentams dėl neginčytinų reikalavimų.

Reikalavimas laikomas neginčytinu, jeigu:

<...>

d) skolininkas aiškiai sutiko su juo autentiškame dokumente.“

10. Reglamento Nr. 805/2004 4 straipsnyje sąvoka „reikalavimas“ apibrėžta kaip „reikalavimas dėl konkrečios pinigų sumos mokėjimo, kuriam sukako terminas arba kuriam teismo sprendime, susitarime ar autentiškame dokumente yra nustatyta atitinkama data“.

11. Šio reglamento 5 straipsnyje „*Exequatur* panaikinimas“ nustatyta:

„Kilmės valstybėje narėje [EVR] pripažintas teismo sprendimas kitose valstybėse narėse pripažįstamas ir vykdomas, nereikalaujant vykdomumo patvirtinimo ir nesuteikiant jokios galimybės nepritarti jo pripažinimui.“

12. Minėto reglamento 10 straipsnis „Europos vykdomojo rašto pažymėjimo ištaisymas arba panaikinimas“ suformuluotas taip:

„1. Kilmės teismui pateikus prašymą, [EVR] pažymėjimas:

a) ištaisomas, kai dėl esminės klaidos teismo sprendime ir pažymėjime yra neatitikimų;

b) panaikinamas, kai jis, atsižvelgiant į šiame reglamente nustatytus reikalavimus, buvo aiškiai neteisėtai išduotas.

2. [EVR] pažymėjimui ištaisyti ar panaikinti taikomi kilmės valstybės narės teisės aktai.

3. Prašymas [EVR] pažymėjimui ištaisyti arba panaikinti gali būti pateikiamas užpildant VI priede pateiktą standartinį blanką.

4. [EVR] pažymėjimo išdavimas neskundžiamas.“

13. To paties reglamento 20 straipsnio „Vykdymo tvarka“ 1 dalyje numatyta:

„1. Nepažeidžiant šio skyriaus nuostatų, vykdymo procedūros atliekamos vadovaujantis valstybės narės, kurioje vykdomas teismo sprendimas, teisės aktais.

[EVR] pripažintas teismo sprendimas yra vykdomas tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir teismo sprendimas, priimtas valstybėje narėje, kurioje vykdytinas teismo sprendimas.“

14. Reglamento Nr. 805/2004 21 straipsnyje „Atsisakymas vykdyti teismo sprendimą“ nustatyta:

„1. Skolininko prašymu, valstybės narės, kurioje vykdytinas teismo sprendimas, kompetentingas teismas atsisako vykdyti teismo sprendimą, jei [EVR] patvirtintas [pripažintas] teismo sprendimas yra nesutaikomas [nesuderinamas] su bet kurioje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje anksčiau priimtu teismo sprendimu, jeigu:

a) ankstesnis teismo sprendimas buvo susijęs su ta pačia veiksmo priežastimi ir tomis pačiomis šalimis [buvo priimtas byloje tuo pačiu pagrindu ir tarp tų pačių šalių]; ir

b) ankstesnis sprendimas buvo priimtas vykdymo vietos valstybėje narėje arba atitinka sąlygas, būtinas jam pripažinti vykdymo vietos valstybėje narėje; ir

c) kilmės valstybėje narėje teismo proceso metu dėl nesutaikomumo [nesuderinamumo] nebuvo ir negalėjo būti prieštaraujama.

2. Valstybėje narėje, kurioje vykdytinas teismo sprendimas, dėl jokių priežasčių teismo sprendimas ar jo patvirtinimas [EVR] negali būti peržiūrimi dėl jų esmės“.

15. Šio reglamento 23 straipsnyje „Teismo sprendimo vykdymo atidėjimas arba apribojimas“ nurodyta:

„Kai skolininkas:

– užginčijo [EVR] patvirtintą [pripažintą] teismo sprendimą, įskaitant prašymą peržiūrai [peržiūros prašymą], kaip apibrėžta 19 straipsnyje, arba

– kreipėsi dėl [EVR] pažymėjimo ištaisymo ar panaikinimo pagal 10 straipsnio nuostatas,

valstybės narės, kurioje vykdytinas teismo sprendimas, kompetentingas teismas ar institucija gali, remdamasi skolininko prašymu:

a) apriboti vykdymo procesą iki apsaugos priemonių [apriboti vykdymo procesą ir nustatyti tik apsaugos priemones]; arba

b) teismo sprendimo vykdymą paskelbti sąlyginiu su tokia saugumo sąlyga, kokią jis nustato [nustatyti sąlygą, kad sprendimas vykdomas tik pateikus nustatytą garantiją]; arba

c) esant nepaprastoms aplinkybėms – sustabdyti teismo sprendimo vykdymo procesą.“

16. Šio reglamento 25 straipsnyje „Autentiški dokumentai“ nustatyta:

„1. Autentiškas dokumentas dėl reikalavimo, kaip apibrėžta 4 straipsnio 2 dalyje, vykdytinas vienoje valstybėje narėje, remiantis kilmės valstybės narės paskirtai kompetentingai institucijai pateiktu prašymu patvirtinamas [EVR] užpildant III priede pateiktą standartinės formos blanką.

2. Kilmės valstybėje narėje [EVR] patvirtinto autentiško dokumento nuostatas vykdant kitoje valstybėje narėje nereikia paskelbti apie jų vykdymą ir nėra jokių galimybių šiam vykdymui prieštarauti.

3. Atitinkamai taikomos II skyriaus, išskyrus 5 straipsnį, 6 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnio 1 dalį, ir IV skyriaus, išskyrus 21 straipsnio 1 dalį ir 22 straipsnį, nuostatos.“

17. To paties reglamento 26 straipsnyje „Pereinamojo laikotarpio nuostata“ numatyta:

„Šis reglamentas taikomas tik po šio reglamento įsigaliojimo priimamiems teismo sprendimams, patvirtinamiems ar sudaromiems teisminiams susitarimams ir oficialiai sudaromiems ar registruojamiems autentiškiems dokumentams.“

18. Reglamento Nr. 805/2004 33 straipsnyje „Įsigaliojimas“ nustatyta:

„Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. sausio 21 d.

Jis taikomas nuo 2005 m. spalio 21 d., išskyrus 30, 31 ir 32 straipsnius, kurie taikomi nuo 2005 m. sausio 21 d.“

B. Austrijos teisė

19. *Exekutionsordnung* (Vykdymo procedūrų kodeksas) 54b straipsnyje numatyta, kad priverstinis tam tikrų piniginių reikalavimų vykdymas leidžiamas taikant supaprastintą procedūrą, kai išieškotojas remiasi Austrijos vykdomuoju raštu arba užsienio vykdomuoju raštu, jam prilyginamu, be kita ko, pagal Sąjungos teisės aktą arba užsienio vykdomąjį dokumentą, kuriam taikoma egzekvatūros procedūra.

20. Šio kodekso 54c straipsnyje numatyta, kad skolininkas turi teisę pateikti prieštaravimą dėl leidimo vykdyti teismo sprendimą, išduoto taikant supaprastintą procedūrą, kai nėra vykdomojo rašto, kuriuo užtikrinamas vykdymas, įskaitant teismo sprendimo vykdytinumo patvirtinimą, arba dėl to, kad vykdomasis raštas neatitinka prašyme vykdyti teismo sprendimą pateiktos informacijos.

III. Pagrindinė byla, prejudicinis klausimas ir procesas Teisingumo Teisme

21. 2022 m. vasario 14 d. bendrovė *Thüringer Aufbaubank*, kurios buveinė yra Erfurte (Vokietija), pateikė *Bezirksgericht Judenburg* (Judenburgo apylinkės teismas, Austrija) prašymą dėl 25 000 EUR dalinio reikalavimo su palūkanomis vykdymo prieš fizinį asmenį LN; prašymas grįstas 1999 m. gegužės 28 d. Vokietijoje notaro išduotu nekilnojamojo turto įkeitimo liudijimu. Šis aktas, kurio bendra suma sudarė 6 488 600 Vokietijos markių (DEM) (apie 3 317 568 EUR), tapo vykdytinas 1999 m. birželio 1 d.

22. Grįsdama savo prašymą, naudodamasi Reglamento Nr. 805/2004 III priede pateikta forma, *Thüringer Aufbaubank* pateikė nagrinėjamą notarinį aktą ir 2021 m. sausio 19 d. kompetentingų Vokietijos institucijų išduotą EVR pažymėjimą.

23. 2022 m. kovo 24 d. LN pateikė prieštaravimą dėl vykdymą leidžiančio sprendimo [6].

24. Tos pačios dienos sprendimu *Bezirksgericht Judenburg* (Judenburgo apylinkės teismas) atmetė prieštaravimą ir patenkino prašymą dėl vykdymo pagal supaprastintą procedūrą, numatytą Vykdymo procedūrų kodekso 54b straipsnyje, kuris buvo pripažintas taikytinu.

25. Gavęs LN apeliacinį skundą *Landesgericht Leoben* (Leobeno apygardos teismas, Austrija) pakeitė šį sprendimą ir nurodė nutraukti vykdymą bei panaikinti jau atliktus vykdymo veiksmus. Šis teismas nusprendė, kad 1999 m. gegužės 28 d. notarinis aktas nepatenka į Reglamento Nr. 805/2004 taikymo laiko atžvilgiu sritį, nes šis reglamentas taikomas tik po 2005 m. sausio 21 d. išduotiems vykdomiesiems dokumentams. Taigi, šio Vokietijoje sudaryto notarinio akto pripažinimas ir vykdymas Austrijoje reglamentuojami ne minėtu reglamentu, o 1968 m. rugsėjo 27 d. Briuselyje pasirašyta Konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo [7], pagal kurią reikalaujama, kad pirmiausia būtų atlikta egzekvatūros procedūra. Nagrinėjamu atveju šiam Vokietijoje sudarytam notariniam aktui Austrijoje egzekvatūros procedūra netaikyta.

[6] Pagal Vykdymo procedūrų kodekso 54c straipsnio 1 dalį.

[7] OL L 299, 1972, p. 32 (toliau – Briuselio konvencija).

26. *Landesgericht Leoben* (Leobeno apygardos teismas) nusprendė, kad Vokietijos kompetentingų institucijų išduotas EVR pažymėjimas negali pakeisti šios išvados, nes vykdymo valstybėje narėje buvo galima patikrinti, ar šis pažymėjimas akivaizdžiai neatitinka Reglamento Nr. 805/2004 taikymo srities.

27. *Thüringer Aufbaubank* dėl šio sprendimo pateikė kasacinį skundą *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija), t. y. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

28. Šis teismas laikosi nuomonės, kad, norėdamas priimti sprendimą dėl šio apeliacinio skundo, jis iš esmės turi nustatyti, ar vykdymo valstybėje narėje galima patikrinti Reglamento Nr. 805/2004 taikymo laiko atžvilgiu sritį, kad ši valstybė nebūtų saistoma kilmės valstybėje narėje atlikto pripažinimo EVR.

29. Šiuo klausimu minėtas teismas pažymi, kad iš Reglamento Nr. 805/2004 struktūros matyti, jog dokumento pripažinimo EVR sąlygos gali būti tikrinamos tik kilmės valstybėje narėje, bet tai nereiškia, kad skolininkui nesuteikiama teisinė apsauga, nes galimos klaidos išduodant pažymėjimą gali būti ginčijamos šioje valstybėje, naudojantis pagal šio reglamento 10 straipsnį taikomomis teisių gynimo priemonėmis.

30. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atkreipia dėmesį į vieną iš doktrinoje reiškiamų nuomonių, pagal kurią negalėjimas patikrinti EVR pažymėjimo vykdymo valstybėje narėje būtų pernelyg didelė kliūtis ir kad šioje valstybėje narėje turėtų būti galima užginčyti arba *ex officio* nustatyti akivaizdų Reglamento Nr. 805/2004 taikymo *ratione materiae* arba *ratione temporis* srities pažeidimą.

31. Dėl 1999 m. gegužės 28 d. notarinio akto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laikosi nuomonės, kad jis *ratione temporis* nepatenka į Reglamento Nr. 805/2004, kuris, kaip matyti iš jo 26 straipsnio, taikomas vykdomiesiems raštams, parengtiems po jo įsigaliojimo, t. y. 2005 m. sausio 21 d., taikymo sritį.

32. Susiklosčius šioms aplinkybėms, *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Reglamento Nr. 805/2004] 21 straipsnio 2 dalis, siejama su [jo] 25 straipsniu, turi būti aiškinama taip, kad vykdytino autentiško dokumento (šiuo atveju – Vokietijos notaro išduoto vykdytino notarinio akto) pripažinimas [EVR], kurį atliko kilmės valstybės narės kompetentinga institucija, naudodama šio reglamento III priede pateiktą standartinę formą, negali būti peržiūrimas vykdymo valstybėje narėje, net jei, atsižvelgiant į autentiško dokumento sudarymo datą, akivaizdžiai nesilaikoma to reglamento *ratione temporis* taikymo srities?“

33. Europos Komisija pateikė rašytines pastabas. 2025 m. lapkričio 12 d. įvykusiame posėdyje dalyvavo *Thüringer Aufbaubank*, Vokietijos vyriausybė ir Komisija.

IV. Analizė

34. Vieninteliu prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 805/2004 21 straipsnio 2 dalis, siejama su jo 25 straipsniu, turi būti aiškinama taip, kad vykdymo valstybėje narėje neleidžiama peržiūrėti

vykdytino autentiško dokumento pripažinimo EVR pažymėjimo, kurį kilmės valstybės narės kompetentinga institucija išdavė naudodama šio reglamento III priede pateiktą formą, jei, atsižvelgiant į autentiško dokumento parengimo datą, akivaizdžiai nepaisyta minėto reglamento taikymo laiko atžvilgiu srities [8].

35. Tiek rašytinėse pastabose, tiek per posėdį šalys pateikė visiškai priešingus argumentus.

36. Viena vertus, Komisija ir *Thüringer Aufbaubank* laikosi nuomonės, kad Reglamento Nr. 805/2004 21 straipsnio 2 dalis, siejama su jo 25 straipsniu, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją be jokių išimčių draudžiamas bet koks sprendimo peržiūrėjimas iš esmės vykdymo valstybėje narėje, todėl negalima tikrinti, ar laikomasi šio reglamento taikymo laiko atžvilgiu srities ir, atitinkamai, ar autentiško dokumento pripažinimas EVR yra galiojantis.

37. Kita vertus, Vokietijos vyriausybė teigia, kad Reglamentas Nr. 805/2004 netaikomas visai pagrindinėje byloje nagrinėjamai situacijai, nes nagrinėjamo autentiško dokumento parengimo data yra ankstesnė už šio reglamento įsigaliojimo datą. Taigi atsakymas į klausimą, ar vykdymo valstybė narė gali peržiūrėti šio autentiško dokumento pripažinimą EVR, negali kilti iš minėto reglamento nuostatų, nes nė viena iš jų netaikytina.

38. Šiomis aplinkybėmis manau, kad, siekiant atsakyti į prejudicinį klausimą, analizę reikia pradėti nuo Reglamento Nr. 805/2004 taikytinumo nagrinėjimo atsižvelgiant, be kita ko, į jo taikymo laiko atžvilgiu sritį (A), kad iš to būtų galima padaryti išvadas dėl vykdymo valstybės narės įgaliojimų peržiūrėti autentišką dokumentą, kuris buvo parengtas prieš įsigaliojant šiam reglamentui, bet EVR pripažintas pagal nurodyto reglamento nuostatas (B).

A. Pirminės pastabos dėl Reglamento Nr. 805/2004 taikytinumo

39. Mano požiūriu, būtina nustatyti Reglamento Nr. 805/2004 taikymo laiko atžvilgiu sritį, atsižvelgiant į šalių ginčus dėl to, ar šis reglamentas taikytinas tokiu atveju, kai autentiškas dokumentas, pripažintas EVR, buvo parengtas prieš jam įsigaliojant. Taip yra juo labiau dėl to, kad valstybių narių teismai laikosi skirtingo požiūrio [9].

[8] Šiuo klausimu norėčiau pažymėti, kad, nagrinėjamu atveju, pagal Reglamento Nr. 805/2004 33 straipsnį, tuo metu, kai atitinkamas autentiškas dokumentas buvo pripažintas EVR, reglamentas jau galiojo. Taigi, šioje byloje nagrinėjamas ne šios nuostatos laikymasis. Vis dėlto šio reglamento 26 straipsnyje numatyta, kad jis taikomas tik po jo įsigaliojimo sudarytiems ar priimtiems autentiškiems dokumentams. Taigi, šioje byloje nagrinėjama būtent ši nuostata, kuria siekiama laiko atžvilgiu apriboti dokumentų, kurie gali būti pripažinti EVR, ratą.

[9] Žr., be kita ko, Yessiou-Faltsi, P., „The European Enforcement Order after Five Years of Experience in Greece“ („Europos vykdomasis raštas po penkerių metų patirties Graikijoje“), *Revue Hellénique de Droit International*, 2008, t. 61, p. 735, 742 ir 743 (Graikijos sprendimai, pripažinti EVR iki 2005 m. spalio 21 d.); *Tribunal d'arrondissement Luxembourg (civil)* (Liuksemburgo apygardos teismas (civilinis)) III kolegijos sprendimas dėl specialaus arešto, Nr. 37/2015, prieinamas adresu https://justice.public.lu/fr/jurisprudence/juridictions-judiciaires.html (EVR išduotas Prancūzijoje 2012 m., remiantis 2003 m. priimta nutartimi dėl laikinųjų apsaugos priemonių); *Oberlandesgericht München* (Miuncheno aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) 2007 m. balandžio 30 d. nutartis 6 W 687/07, NJW-RR, 2007, p. 1582 ir 1583 (reglamento netaikymas 2005 m. kovo 2 d. priimtai nutarčiai dėl bylinėjimosi išlaidų nustatymo).

40. Pagal Reglamento Nr. 805/2004 26 straipsnį šis reglamentas taikomas tik po jo įsigaliojimo, t. y. 2005 m. sausio 21 d., priimtiems teismo sprendimams, patvirtintiems ar sudarytiems teisminiams susitarimams ir autentiškiems dokumentams [10]. Kaip matyti iš šio reglamento 33 straipsnio antros pastraipos, jo taikymas buvo atidėtas iki 2005 m. spalio 21 d. Taigi, dokumentą pripažinti EVR buvo įmanoma tik nuo šios antrosios datos [11].

41. Kaip teisingai pažymi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš šios pereinamojo laikotarpio tvarkos matyti, kad lemiamas kriterijus nustatant, ar autentiškas dokumentas patenka į Reglamento Nr. 805/2004 taikymo sritį, yra ne EVR pažymėjimo išdavimo data, o jo sudarymo arba įregistravimo data [12]. Šio reglamento 26 straipsnio formuluotė šiuo klausimu yra nedviprasmiška.

42. Šioje byloje iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas autentiškas dokumentas buvo parengtas 1999 m., taigi jis nepatenka į Reglamento Nr. 805/2004 taikymo laiko atžvilgiu sritį, apibrėžtą jo 26 straipsniu.

43. Vis dėlto manau, kad šią išvadą reikia patikslinti.

44. Iš tikrųjų, mano nuomone, Reglamento Nr. 805/2004 26 straipsnio nuostatos, pagal kurias į šio reglamento taikymo laiko atžvilgiu sritį patenka tik aktai, priimti po jo įsigaliojimo, yra ypač svarbios kilmės valstybės narės valdžios institucijoms arba teismams. Šiomis nuostatomis galima užtikrinti, kad tik autentiški dokumentai ir sprendimai, kuriems taikomas šis reglamentas, galėtų būti pripažinti EVR ir jiems būtų taikoma jame numatyta tvarka. Taigi, mano nuomone, minėto reglamento taikymo laiko atžvilgiu srities apribojimas yra būtina autentiško dokumento pripažinimo EVR sąlyga.

45. Vadinasi, susiklosčius tokiai situacijai, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, nagrinėjamo autentiško dokumento parengimo data turėjo lemti tai, kad kilmės valstybės narės institucija negalėtų pripažinti šio dokumento EVR, nes jis akivaizdžiai nepateko į šio reglamento taikymo laiko atžvilgiu sritį.

46. Nagrinėjamu atveju, nepaisant jo sudarymo datos, aptariamas autentiškas dokumentas buvo pripažintas EVR pagal Reglamente Nr. 805/2004 numatytą procedūrą, naudojant šio reglamento III priede pateiktą tipinę formą. Kitaip tariant, kilmės valstybės narės paskirta institucija taikė, nors ir neteisingai, šio reglamento nuostatas. Atitinkamai, išieškotojas pagrindinėje byloje dabar turi EVR, pagrįstą minėtu reglamentu.

47. Kaip pabrėžia Komisija, autentiško dokumento pripažinimas EVR reiškia, kad jį patvirtinusi institucija laikėsi nuomonės, jog Reglamentas Nr. 805/2004 turi būti taikomas ir kad šiam dokumentui turi galioti šio reglamento nuostatos. Taigi ši institucija įvertino minėto reglamento taikytinumą, nors šis vertinimas buvo klaidingas.

48. Vokietijos vyriausybės teigimu, kadangi autentiškas dokumentas, pripažintas EVR, buvo parengtas prieš įsigaliojant Reglamentui Nr. 805/2004, jokia šio reglamento nuostata netaikytina.

[10] Reglamento Nr. 805/2004 33 straipsnis.

[11] Taip pat žr. Huet, A. „Titre exécution européen“ („Europos vykdomasis raštas“), *Répertoire de droit européen*, Dalloz, 2006 m. rugpjūčio mėn., 7 punktas.

[12] Pagal analogiją dėl reglamentų „Briuselis I“ ir „Briuselis Ia“ taikymo *ratione temporis* apribojimo žr. 2019 m. birželio 6 d. Sprendimą *Weil* (C-361/18, EU:C:2019:473, 24 punktas).

49. Vis dėlto dėl pirmiau mano nurodytų priežasčių laikausi nuomonės, kad tai, jog kompetentinga institucija ar valstybės narės teismas pripažino autentišką dokumentą EVR, reiškia, kad turi būti taikomas Reglamente Nr. 805/2004 nustatytas mechanizmas, skirtas jo laisvam judėjimui užtikrinti.

50. Taip yra juo labiau dėl to, kad bet koks kitoks aiškinimas pakenktų Reglamentu Nr. 805/2004 nustatyto mechanizmo, kuriuo siekiama užtikrinti laisvą teismo sprendimų, teisminių susitarimų ir autentiškų dokumentų, susijusių su neginčytinais reikalavimais, judėjimą, veiksmingumui [13]. Iš tikrųjų tai reikštų, kad vykdymo valstybės narės teismai ar kompetentingos institucijos sistemingai tikrintų, ar atitinkamas autentiškas dokumentas ar sprendimas ir jo pripažinimas EVR patenka į šio reglamento taikymo laiko atžvilgiu sritį, net jei, priešingai nei nagrinėjamu atveju, nėra akivaizdu, kad minėto reglamento nepaisyta. Vis dėlto dėl priežasčių, kurias nurodysiu toliau, manau, kad taikymo laiko atžvilgiu srities kontrolė apima vykdymo valstybėje narėje taikomą draudimą iš esmės peržiūrėti sprendimą ar autentišką dokumentą ir jo pripažinimą EVR. Taigi, negalima numatyti galimybės leisti vykdančiajai valstybei narei, kai jai pateikiamas EVR grindžiamas prašymas, sistemingai tikrinti, ar tas pats reglamentas buvo teisingai taikomas kilmės valstybėje narėje.

B. Draudimo vykdymo valstybei narei iš esmės peržiūrėti teismo sprendimą ar autentišką dokumentą ir jo pripažinimą EVR aprėptis

51. Draudimas vykdymo valstybėje narėje iš esmės peržiūrėti autentišką dokumentą ir jo pripažinimą EVR kyla iš Reglamento Nr. 805/2004 21 straipsnio 2 dalies, siejamos su jo 25 straipsniu.

52. Siekiant nustatyti, ar toks draudimas apima taikymo laiko atžvilgiu srities kontrolę, atitinkamas nuostatas reikia aiškinti atsižvelgiant ne tik į jų formuluotę, bet ir į kontekstą bei akto, kuriame jos įtvirtintos, tikslus [14].

1. Pažodinis aiškinimas

53. Kalbant apie Reglamento Nr. 805/2004 21 straipsnio 2 dalies formuluotę, iš kelių šios nuostatos kalbinių versijų matyti, kad joje aiškiai numatyta, jog peržiūra iš esmės negali būti atliekama „dėl jokių priežasčių“ [15]. Reikėtų pabrėžti, kad nors šio patikslinimo nėra versijoje vokiečių kalba, jis buvo įrašytas – bent versijoje anglų kalba – jau pirminiame Komisijos pasiūlyme [16]. Be to, minėtas patikslinimas atitinka įprastą draudimo peržiūrėti bylą iš esmės formuluotę, nuo Briuselio konvencijos įsigaliojimo įtvirtintą bendradarbiavimo civilinėse bylose srityje [17].

[13] Reglamento Nr. 805/2004 1 straipsnis.

[14] 2023 m. vasario 16 d. Sprendimas *Lufthansa Technik AERO Alzey* (C-393/21, EU:C:2023:104, 33 punktas) ir 2025 m. lapkričio 27 d. Sprendimas *Manuel Costa Filhos* (C-643/24, EU:C:2025:923, 37 punktas).

[15] Žr., be kita ko, versijas graikų („Σε καμία περίπτωση“), ispanų („en ningún caso“), prancūzų („en aucun cas“), italų („in nessun caso“), nyderlandų („in geen geval“), lenkų („w żadnych okolicznościach“), portugalų („em caso algum“), rumunų („în niciun caz“) ir anglų („under no circumstances“) kalbomis.

[16] Žr. pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, sukuriančio neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą (COM(2002) 159 *final*, p. 3), 22 straipsnio 2 dalį.

[17] Žr., be kita ko, Briuselio konvencijos 29 straipsnį ir reglamento „Briuselis Ia“ 52 straipsnį.

54. Taip pat pažymiu, kad, dėl draudimo peržiūrėti bylą iš esmės bendradarbiavimo civilinėse bylose srityje, vykdymo valstybės narės teismui neleidžiama tikrinti kilmės valstybės narės teismo padarytų teisinių ar faktinių išvadų teisingumo [18].

55. Konkrečiai dėl Reglamento Nr. 805/2004 Teisingumo Teismas nusprendė, kad šiems teismams ar institucijoms negali būti pateikta jokio prieštaravimo dėl kilmės valstybėje narėje priimto sprendimo ar jo pripažinimo EVR [19]. Kitaip nei kituose antrinės teisės aktuose, kuriais Sąjungos bendradarbiavimo civilinėse bylose srityje įtvirtintas draudimas peržiūrėti bylą iš esmės, šio reglamento 21 straipsnio 2 dalyje toks draudimas numatytas ne tik dėl teismo sprendimo (ar teisminio susitarimo arba autentiško dokumento, atsižvelgiant į konkretų atvejį), bet ir dėl *jo pripažinimo* EVR.

56. Kitaip tariant, draudimas atlikti peržiūrą iš esmės taip pat susijęs su analize, kuria remdamasi kompetentinga institucija pripažino nagrinėjamą autentišką dokumentą EVR. Momentą, kai teismo sprendimas turi būti laikomas priimtu, o autentiškas dokumentas – parengtu arba užregistruotu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 805/2004 26 straipsnį, turi nustatyti kilmės valstybės narės kompetentinga institucija ar teismas pagal savo nacionalinę teisę. Taigi tai, ar tam tikras dokumentas patenka į šio reglamento taikymo laiko atžvilgiu sritį, pagal teisės aktus nustato būtent kilmės valstybės narės teismas arba kompetentinga institucija, ir vykdymo valstybė narė negali kontroliuoti šio nustatymo.

57. Mano nuomone, tai reiškia, kad valstybės narės kompetentingos institucijos ar teismo atliekamam taikymo laiko atžvilgiu srities nagrinėjimui galioja draudimas iš esmės peržiūrėti pripažinimą EVR.

58. Šią išvadą, mano požiūriu, patvirtina šių nuostatų sisteminis ir teleologinis aiškinimas.

2. Sisteminis aiškinimas

59. Dėl Reglamento Nr. 805/2004 21 straipsnio 2 dalies konteksto reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją šio reglamento 5 straipsnyje numatytas egzekvatūros panaikinimas grindžiamas aiškiu kilmės valstybės narės ir vykdymo valstybės narės teismų ir institucijų jurisdikcijos pasiskirstymu [20].

60. Tokiu būdu Sąjungos teisės aktų leidėjas, apribodamas vykdymo valstybės narės kompetenciją, susijusią su galimybe peržiūrėti sprendimą ar autentišką dokumentą, pripažintą EVR, kilmės valstybėje narėje numatė mechanizmus, kuriais naudodamasis skolininkas galėtų užginčyti šį pripažinimą.

61. Kaip pabrėžia Komisija, Reglamento Nr. 805/2004 10 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad EVR pažymėjimas, pateikus prašymą kilmės valstybės teismui, nelygu aplinkybės, gali būti ištaisytas arba panaikintas. Be to, šio reglamento 25 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad ši procedūra *mutatis mutandis* taikoma autentiškų dokumentų pripažinimui EVR.

[18] Be kita ko, žr. 2000 m. kovo 28 d. Sprendimą *Krombach* (C-7/98, EU:C:2000:164, 36 punktas) ir 2024 m. spalio 4 d. Sprendimą *Real Madrid Club de Fútbol* (C-633/22, EU:C:2024:843, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[19] 2023 m. vasario 16 d. Sprendimas *Lufthansa Technik AERO Alzey* (C-393/21, EU:C:2023:104, 41 punktas).

[20] 2023 m. vasario 16 d. Sprendimas *Lufthansa Technik AERO Alzey* (C-393/21, EU:C:2023:104, 41 punktas) ir 2025 m. lapkričio 27 d. Sprendimas *Manuel Costa Filhos* (C-643/24, EU:C:2025:923, 40 punktas).

62. Visų pirma pažymėtina, kad Reglamento Nr. 805/2004 10 straipsnio 1 dalyje aiškiai numatyta, jog kilmės valstybėje narėje pažymėjimas gali būti panaikintas, jei jis buvo išduotas nepagrįstai, atsižvelgiant į šiame reglamente numatytas sąlygas. Viena vertus, minėtame reglamente nėra jokių apribojimų dėl motyvų, kuriais remiantis būtų galima daryti išvadą, kad pažymėjimas išduotas nepagrįstai. Kita vertus, kaip jau pabrėžiau, taikymo laiko atžvilgiu srities analizė priklauso nuo sąlygų, kurias kompetentinga institucija ar kompetentingas teismas turi išnagrinėti išduodami EVR pažymėjimą. Šiomis aplinkybėmis laikausi nuomonės, kad to paties reglamento taikymo laiko atžvilgiu srities nepaisymas yra vienas iš motyvų, kuriais remiantis galima konstatuoti, jog EVR pažymėjimas buvo išduotas nepagrįstai.

63. Kitaip tariant, tik kilmės valstybės narės teismai arba kompetentingos institucijos gali peržiūrėti sprendimą dėl EVR pažymėjimo išdavimo, kad nuspręstų, ar dėl vienos ar kitos priežasties jis turi būti panaikintas.

64. Šiuo klausimu pabrėžiu, kad Reglamento Nr. 805/2004 10 straipsnio 1 dalis yra vienintelė priemonė, kuria skolininkas gali pasinaudoti norėdamas įrodyti, kad autentiškas dokumentas ar sprendimas buvo neteisėtai pripažintas EVR. Kaip matyti iš šio reglamento 10 konstatuojamosios dalies, bet kokios kontrolės panaikinimas vykdymo valstybėje narėje yra neatsiejamas ir priklauso nuo pakankamo teisių į gynybą užtikrinimo. Šiomis aplinkybėmis man atrodo, kad sąvoka „nepagrįstas išdavimas“, kuria remdamasis kilmės valstybės narės teismas gali panaikinti pažymėjimą, turi būti aiškinama lanksčiai.

65. Šią panaikinimo galimybę papildo kitas vykdymo valstybėje narėje taikomas mechanizmas, kuriuo siekiama, kad, kai prašoma panaikinti pažymėjimą, skolininkas galėtų prašyti apriboti arba sustabdyti vykdymo procesą pagal Reglamento Nr. 805/2004 23 straipsnį.

66. Šiuo klausimu skolininko galimybei pasiekti, kad vykdymo procesas būtų sustabdytas, taikomos ribojamosios sąlygos. Pirma, ji siejama su kilmės valstybėje narėje skolininko inicijuotu teismo procesu dėl sprendimo ar autentiško dokumento, kuris buvo patvirtintas, arba dėl EVR panaikinimo ar ištaisymo. Antra, ji suponuoja „nepaprastų aplinkybių“ buvimą, turint omenyje, kad pagal jurisprudenciją ši sąlyga turi būti aiškinama siaurai [21]. Vis dėlto šiuo klausimu norėčiau pabrėžti, kad tokia situacija, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kai vykdymo valstybės narės teismui akivaizdu, jog nepaisyta Reglamento Nr. 805/2004 taikymo srities, turėtų patekti į sąvokos „nepaprastos aplinkybės“ taikymo sritį, ir griežta Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl šios sąvokos jai turėtų būti taikoma kiek lanksčiau.

67. Kaip teigia Komisija, šių nuostatų analizė rodo, kad priimdamas Reglamentą Nr. 805/2004 Sąjungos teisės aktų leidėjas atsižvelgė į tai, jog EVR pažymėjimas gali būti išduotas per klaidą, ir nusprendė padėtį ištaisyti numatydamas pareiškėjui galimybę paprašyti panaikinti pažymėjimą kilmės valstybėje narėje ir kartu sustabdyti vykdymą vykdymo valstybėje narėje.

68. Taigi, mano nuomone, iš Reglamento Nr. 805/2004 bendros struktūros aiškiai matyti, kad šio reglamento taikymo laiko atžvilgiu srities vertinimas gali būti tikrinamas tik kilmės valstybėje narėje, atsižvelgiant į skolininkui suteiktas galimybes tvirtinti, kad pažymėjimas išduotas nepagrįstai. Vadinasi, atsižvelgiant į šiuo reglamentu nustatytą griežtą kompetencijos pasidalijimą, dėl jo bendros struktūros tokios peržiūros atlikti vykdančiojoje valstybėje narėje negalima.

[21] Šiuo klausimu žr. 2023 m. vasario 16 d. Sprendimą *Lufthansa Technik AERO Alzey* (C-393/21, EU:C:2023:104, 34 ir 35 punktai).

3. Teleologinis aiškinimas

69. Dėl Reglamento Nr. 805/2004 tikslo primenu, kad jis iš esmės pagrįstas po Tamperės susitikimo 2000 m. Tarybos priimta programa, kuria siekta įgyvendinti tarpusavio pripažinimo principą, be kita ko, panaikinant tarpines priemones, įgyvendinamas iki vykdymo valstybėje narėje, kurioje tokio vykdymo prašoma [22]. Reikėjo suteikti apčiuopiamą pranašumą kreditoriams, suteikiant jiems galimybę pasiekti, kad sprendimas būtų greitai ir veiksmingai vykdomas užsienyje be vykdymo valstybės narės teisminių institucijų įsikišimo, lemiančio vėlavimą ir su tuo susijusias išlaidas [23].

70. Taigi Reglamentu Nr. 805/2004 siekta sukurti EVR neginčytiniems reikalavimams, kad, nustačius minimalius reikalavimus, teismo sprendimai, susitarimai ir autentiški dokumentai galėtų laisvai judėti visose valstybėse narėse [24]. Teismo sprendimas, kurį kilmės valstybės teismas yra pripažinęs [EVR], turėtų būti vykdomas taip, tarsi būtų priimtas vykdymo valstybėje narėje, nereikalaujant egzekvatūros, kuria būtų patvirtintas jo vykdytinumas šioje valstybėje narėje [25]. Tą patį galima pasakyti apie teisminius susitarimus [26] ir autentiškus dokumentus [27].

71. Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad, kaip matyti iš kartu aiškinamų Reglamento Nr. 805/2004 1 ir 5 straipsnių, siejamų su jo 8, 10, 11 ir 18 konstatuojamosiomis dalimis, šiuo reglamentu siekiama – laikantis tarpusavio pasitikėjimo vykdant teisingumą valstybėse narėse, kuriuo grindžiamas kompetencijos pasidalijimas tarp, viena vertus, kilmės valstybės narės ir, kita vertus, vykdančiosios valstybės narės teismų ir institucijų, – užtikrinti laisvą visų pirma teismo sprendimų dėl neginčytinų reikalavimų judėjimą, pagreitinti ir supaprastinti jų vykdymą, panaikinant procedūrą, kuria siekiama, kad šie sprendimai taptų vykdytini, kartu užtikrinant teisės į gynybą laikymąsi [28].

72. Taigi, mano nuomone, leidimas vykdyti Reglamento Nr. 805/2004 taikymo laiko atžvilgiu srities kontrolę vykdymo valstybėje narėje aiškiai prieštarautų šiam tikslui, nes dėl to šioje valstybėje narėje vėl būtų nustatyta sisteminga kilmės valstybėje narėje atlikto EVR pripažinimo kontrolė, papildanti šiame reglamente numatytas procedūras ir nepaisant jame aiškiai įtvirtinto draudimo sprendimą peržiūrėti iš esmės.

73. Taip yra juo labiau dėl to, kad tokia laisvo sprendimų dėl neginčytinų reikalavimų judėjimo sistema grindžiama valstybių narių tarpusavio pasitikėjimu įgyvendinant Sąjungos teisės nuostatas. Konkrečiau kalbant, kaip nurodyta Reglamento Nr. 805/2004 18 konstatuojamojoje dalyje, abipusis pasitikėjimas vykdant teisingumą valstybėse narėse lemia tai, kad vienos valstybės narės teismas gali preziumuoti, jog visos sąlygos EVR pripažinti yra įvykdytos, todėl teismo sprendimą galima vykdyti visose kitose valstybėse narėse.

[22] Žr. Reglamento Nr. 805/2004 8 konstatuojamąją dalį ir Tarybos pranešimą (2001/C 12/01) „Teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose abipusio pripažinimo principo įgyvendinimo priemonių programos projektas“ (OL C 12, 2001, p. 1 ir 5).

[23] Žr. Reglamento Nr. 805/2004 8 ir 9 konstatuojamąsias dalis.

[24] Reglamento Nr. 805/2004 1 straipsnis.

[25] Žr. Reglamento Nr. 805/2004 5 straipsnį.

[26] Reglamento Nr. 805/2004 24 straipsnio 2 dalis.

[27] Reglamento Nr. 805/2004 25 straipsnio 2 dalis.

[28] 2025 m. lapkričio 27 d. Sprendimas *Manuel Costa Filhos* (C-643/24, EU:C:2025:923, 53 punktas). Taip pat žr. 2023 m. vasario 16 d. Sprendimą *Lufthansa Technik AERO Alzey* (C-393/21, EU:C:2023:104, 45 punktas).

74. Be to, kaip matyti iš aplinkybės, kad nėra viešosios tvarkos išlygos, kuria remdamasi vykdymo valstybė narė galėtų nevykdyti sprendimo, teisminio susitarimo ar autentiško dokumento, pripažinto EVR, mano požiūriu, šis laisvas judėjimas grindžiamas ypač dideliu valstybių narių tarpusavio pasitikėjimu.

75. Kitaip tariant, būtent tarpusavio pasitikėjimo principu pateisinama tai, kad, pirma, tik kilmės valstybės narės kompetencijai priklauso ištaisyti arba panaikinti EVR, ir, antra, vykdymo valstybės narės teismas privalo laikyti EVR pažymėjimą galiojančiu ir negali tikrinti jo teisėtumo, net jei pažymėjimas neturėjo būti išduotas dėl akivaizdaus Reglamento Nr. 805/2004 taikymo laiko atžvilgiu srities pažeidimo.

76. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ir Reglamento Nr. 805/2004 21 straipsnio 2 dalies ir 25 straipsnio formuluotė, ir šių nuostatų kontekstas, kaip ir akto, kurio dalis jos yra, tikslai, rodo, jog pagal šias nuostatas autentiško dokumento pripažinimas EVR negali būti peržiūrimas vykdymo valstybėje narėje, jei, atsižvelgiant į autentiško dokumento sudarymo datą, akivaizdžiai nesilaikyta šio reglamento taikymo laiko atžvilgiu srities.

V. Išvada

77. Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija) pateiktą prejudicinį klausimą:

2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 805/2004, sukuriančio neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą, 21 straipsnio 2 dalis, siejama su jo 25 straipsniu,

turi būti aiškinama taip:

vykdytino autentiško dokumento pripažinimas EVR, kurį atliko kilmės valstybės narės kompetentinga institucija, naudodama minėto reglamento III priede pateiktą formą, negali būti peržiūrimas vykdymo valstybėje narėje, jei, atsižvelgiant į autentiško dokumento sudarymo datą, akivaizdžiai nesilaikyta šio reglamento taikymo laiko atžvilgiu srities.